

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Maleachi

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

יהוה מעל לגבול ישראל ועני כחחחחח
 ואתן תימרון וסע יסרא דגו ראפתת
 תחומא רישא אל בן יסבר אב ועבר
 ארעו אם אב אב איה כבודי ואכזי
 ארנים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות
 לכם הכהנים בוני שמי ואמרתם כמח
 בויט את שמך הא על ברא אמיר לקרא
 ות אבא ועברא למיידתל מן קד ריבנה
 אם סאב אנה או דאתון מוקרין קרמי
 ואם כריכו אנה אודאתון רחליו מן
 קרמי אבני צבא לכון כהנא רבכסרון
 על שמי ואם תמרון כמא כפרנא על
 שמך מעשים על מזבח לחם מצאל
 ואמרתם כמה נאלעד באמרתם שלחן
 יהוה נבוא הוא מקרבין אתון על מזבח
 קרבן מרחק והויתח אמרון כמא
 רחיקנא יתך בדאתון אמרון פתורא דני
 בסיר הוא וכיתגשון עור לזבח אין
 רע וכי תגשו פסח וחלה איורע הקוסה
 צא לפחוק הרע או הישא פניך אמר
 יהוה צבאות ודאתון מקרבין דעור
 לדבחה הלא ביש ודאתון מקרבין וחצי
 ודמירע הלא ביש קריבנה בש לשולטון
 דעלד היתרעבד או הישב אפר צב
 צבא וענה חלוצא פני אל ויחנע מ
 מירכס היתה זאת הישא מכס פנים
 אמר יהוה צבאות וכען עלו כען קום
 אהא ויקבל צלותנא מירכו חת דא
 היתנסכון לכון אפין צב מ צבא מיצב
 בכס ויסב דלתים ואתאמרו מזבח
 חנם אין לי חפץ בכס אמר יהוה צב
 צבאות ומנחה לא אריצה מירכס מן

ל
 ו
 66

ל
 ו
 66

אף הכא בכון ויעה דשי בית מקדשי
 ולא תקרבון על מירכו קרבן מירכו
 לארעא קרמי בכון אבני צבא וקרבו
 לענא לא איקבל מירכו כי מפרד
 שמי וער מסאו גדל שמי בעים וכל
 מקום מקטר מצט לשמי ומנחה טהורה
 כי גדל שמי בעים אמר יהוה צבאות את
 מירכנא שמיטרא ועד מיעליה רב שמיבתי
 עכמיא וכל עידו דאתון עבדן רעורי
 אנה מקבל צלותכו ושמי רבא מירכו
 על יריכו וצלותכו בקרבן דני קרמי
 רב שמי בתי עכמיא צב מ צבא ואתם
 מחללים אתם באמרתם שלחן יהוה נבוא
 הוא וניב נבוא אכלו ואתון מחללים ונתח
 בדאתון אמרון פתורא דני בסיר הוא
 ובסירן מיתנא מינייה ואמרתם
 מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
 צבאות והבאתם גזול את הפסח ואת
 החולה והבאתם את המנחה הארצה
 אתה מירכס אמר יהוה ואם תמרון
 הא דאתנא מליאותנא ושעיקתון ויתח
 צב מ צבא ומיתון אתון דאנים ודחצי
 דמירע ומיתון אתון לה בקורבנא האקל
 ותיח ברעא מירכו צב מ וארור טבל
 חט בעררו יס ועד חכח משחת לאני
 מי מלך גזול אני אמר יהוה צבאות ושמי
 עראבעזס וליט דיעבד בעל ואיר
 בער דיה דסר והוא חניב לעד ודכור
 דמחבל קני ארי מלך רב אנה אבני צב
 ושמי חסין בעממיא וענה אליכם
 המנחה הזאת הכהנים וכען לכן תפקדו
 הלא כהנא ואם לא תשמעו ואם לא

62

10

תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר
 יהוה צבאות ושלחתי ככס את המלאך
 וארותי את ברכותיכם ונג ארותיה כי
 אינכם שמים עלי לב ואכלא תקבלון
 ואם לא תשונן דחלתי עלי לב למיתו
 וקרא לשמי צבא וצבא ואיטלה בבון
 ות מארתא ואילוט ותבייסתבון ותא
 אילוטיניה ארי ליתבון משונן דחלתי
 עלי לב הנני גער לכם את הורע וזרית
 פרט על פניכם פרט חנכב ותשא אתכם
 אליו האמנא נזק לכון בעללת בר
 ורעא ואעלי בהתת חוביכון על אפיכון
 ואבטיל רבות חנכבון ותמנע חולקבון
 מיניה וירעתם כי שלחתי אליכם את
 המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
 אמר יהוה צבאות ותירעון ארי שלחתי
 לחנכבון ותפסקתא דרא למייתו קיימי
 דעם לוי אמר לי צבאות בריתי היתה
 אתו החיים והשלום ואתם לו מורא
 ויראני ומפני שמי פחת הוא קיימי הנה
 עמייה חיל ופולמיא ויהבית ליה אולפן
 אורית שלום ורחיל מן קרמי וכוון קדם
 שמי רחיל הוא תורת אמית היתה עמייה
 ועלה לא נמינא בשפתיו בשלום ובמישור
 הלך אתי ורבים השוכב מעון אוריתא
 דקוטטא הות בפומיה ושיקרא לא
 אישתבח בספנותיה בשלמיא ובתריטתא
 הליך קרמי וסגיאז אתיב מחובא כי
 שפתי כהו ישמרו דעת ותורה יבקשו
 מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא ארי
 סיפתי בהון יטרון מדע ואוראה יבען
 מפומיה ארי משמיט קיי צבא קוא

ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים
 בעורה שוחתם ברית הלוי אמר יהוה
 צבאות ואיתון סטייתון מן אורחא אלקוון
 פנאיין באריתא חבילתון קיימיא דעם
 לוי צבא וצבא ונג אע נתתי אתכם
 נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם
 שמרים את דרכי ונשאיתם פנים בעורה
 ואף אנא יהבית יתכון כסירין וחלשין
 לכל עמיא פניא דליתכון נסרין ותארוח
 ותקט קרמי ותבין אפיין באריתא
 הלא אב אחד לכלנו הלא
 אל אחד בראע מדוע נכער איש באחיו
 לחלל את ברית אבותינו הלא אכא חר
 לכלנא הלא אד חר בראיתנא מדון נע
 נשקר נע באחווה לאפקא קיימיא דעם
 אסתנא בערה יהורה ותועבה נעשתה
 מיטראלובירו שלם כי חלל יהורה קדש
 יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר שקרו
 דבית יהורה ותועבתא איתעבדתבייש
 ובירוש ארי אפיסו דבית יהורה נפשוון
 והות קריטא קדם לוי ואיתרעיא למסב
 לחון בעת עבמיית ברית יהוה לאיש אשר
 יעשנה ער ועתה מאהלו ועקב ומגיש
 מעחה ליהוה צבאות ישי צי לוי לגבר
 דיעסדינה כר וברם מקירו ועקבואם
 בהון הוא מקריב קרבו בבית מקדשא
 דלוי צבא וזאת שנית תעשו
 כפות רמעה את מזבח יהוה בלי ואנקה
 מאיו עוד פנת אל המעחה ולקחת רצון
 מידכם ודאיתנימנות דאתון עברין חפת
 דמענתא ית מדבחא דלוי דכבן דמדעון
 מדלית ער איתפנאח לקרבנא ולקבלא

10

אורייתא

10

ותיה ברעא מידכו ואפרתם על בית
 על כי יהוה העיד ביני ובין אשת עשר
 אשר אתה בערתה בה והיא חסרתך
 ואשת בריתך ואכתומרו על מה על
 הויאסלך ביני ובין אשת ינקותך
 דאת שקרת בה והיא שותפותך ואיתת
 קיימך ולא אחד עשה ושאר לוח לו
 ומה האחד מבקש זרע אלהים ונעם
 ונשמרתם מרוחכם וכאשת נעורך
 אל יבגר הלאחר הזה אמר הכי יהיה
 רמיניה איתברי עליא ומאחר בעי
 אלהיך דיתקים ליה הלא מן קדם יי
 ותסתמרו בנפשתיכון ובאותת ינקות
 לאתשקך כי ענא שלח אמר יהוה אלהי
 ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה
 צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבערו
 ארי אכסנית לה פטרך צמ יי אהאיש
 ולא תכס חטאה בלבושה צמ יי צבאות
 ותסתמרו בנפשתיכון ולא תפוקרו
 הוצעתם יהוה ברבויכם
 ואמרתם במה הוצענו באמירכם כלעשה
 רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או
 איה אלהי המישפט אהליתו קדם יי
 בפיתגמיכון ואכתומרו במא אהלינא
 קדמוהי בר אתון אמרו כל דעבד ביש
 תקון קדם יי ובהון רעא קדמוהי או
 אכא דעבד אלהי דיתא הנע שלח
 מל אכי ופנה רך לפע ופתאום יבא
 אלהיכיל הארוו אשר אתם מבקשים
 וילאך הבדית אשר אתם חפצים הנה
 בא אמר יהוה האמא שלח מלאכא
 ופע אורחא קדמי ובתכית השל ליה

60

צבאות

כל מילין דקריא קמין בר טו ב פתחין וסיכ פניו הבדית
וכל דמקד לויכיא פתחין כותיה

להיכליה דיכונא דאתו בעו ומילאך
 קיימא דאתו עבן ביה הא אתי אמר
 יי צבץ ומי מכלכל את יוס באו ומי
 העמד בהר אתו כי הוא כאש מערה
 וכברית מכבקים ומן מסוכל תיוס
 מיתוהי ומן יקום באיתגליותיה ארי
 רתניה כאישתא מימי וכבריתא
 דמחורין בה ויטב מערה ופטחל כספ
 וטהר את בני לוי וחקק אתם כוהב
 וככספ ודעו ליהוה מינשי מענה בערה
 ויתגלי לצרפא ולדבאה כוצר דמערה
 וצדכי כספא וידכלית בני לוי וחקק
 יתהון כרהבא וככספא ויהון קדם יי
 מקרבין קרבן בזכו וערבה ליהוה מעות
 יהודה וירושלים מימי שלם וכטעום
 קדמינות ויתקבל קדמי קרבן אינש
 יהודה ותבני ירושלים ויבא אובטען
 דמלקדמין וקרבתי אליכם למשפט
 והייתי עד מיחר במכ שפוס ונמאנא
 ובנשבעים לשקר ובעשוקי שכר
 שכיר אלינא ויתוס ומינע ולא
 יראוני אמר יהוה צבאות ואיתגלי
 עליכון למעבר דיתא ויהי מימר
 בכון לכהוד מוהי בחר שיא ובנינא
 ובדמישת בעין לשקר ובאנפי אנא
 דאנפי ארמלא ויתם ומסעון דין
 צור ארמלא דחילו מוקדמי אכי צבא
 כי אני יהוה לא שנית ואתם בני
 יעקב לאכליתם ארי אנא ללא צע
 אשנית קדמי דמן עליא ואתון בני
 יעקב אתון מדמו דמן דימאית בעלמא
 הרין דיעה פסיק למימי אבתיכסרתם

382R

מחקו ולא שמרתם טובו אלו אשוכח
 אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם
 כמה נשוב למימי אכהתכון סטירתן
 מקימי ולא נטרותן טובו לפולחתי ואתפני
 במימי לאיטכא לכוני צבאות
 ואמרתם כי אתם קבעם אתי ואמרתם
 כמה קבענו המעשר והתרומה הירע
 גבר קדם רינתא ארי אתו מדעין קרמי
 ואמרתם כמה ארצנו קרמי כי
 במעשרי א ובתר ופתא במ ארהאם
 נארים ואתי אתם קבעים הגני כולו
 בלונטא אתון מתלסין וקרמי אתון
 מדעין עמא כולהון הליאו את כל
 המעשר אל בית האוצר והי טרדת
 בבתי ובחנותי נא בואת אמר יהוה
 צבאות אם לא אפתח לכם את ארבת
 השמים והריקתי לכם ברכה ער בלי
 רי איתתו כל מעשרי א לבית
 אוצר א והי פרעם לרמש שיונבות
 מקדשי ונקובעו קרמי בחדא צב י
 צבא אכלא אופתח לכונית מירשם
 דשמיא ואחית לכוני טובא ער
 דתומרון מיקת וצערתי לכם נאכל
 ולא יטחית לכם אתפרי הארמה ולא
 תטבל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
 צבאות ואחית לכוני במחבלא ולא
 יחבל לכוני ית איכא דארשא ולא
 תתכל לכוני גופנא בחקלא צב י צבא
 ואשרו אתכם כל העים כי תהיו אפם
 ארץ חפז אמר יהוה צבאות וישבחו
 יתכון כל עממיא ארית הון אתון

יתכון בארעבית שכינתו ועבריו בה
 רעותי אמר י צבאות
 חקו עלי דברכם אמר יהוה ואמרתם
 מה נרבע עליך תקיפו קרמי פיתגמון
 אמר י ואמרתם מה אסענא למלא
 קרמי אמרתם שוא עבר אלהים ומה
 כצע מי שרע משיחתו וכי הלכנו
 קרנית מפני יהוה צבאות אמרתם
 לא לתנאה מא דפלו ק יי ומה מכוני
 ניתהני לנא ארי נטרנא מיטרת מנ
 מימריה וארי הליכנא במיכות רוח
 מזק י צבאות ועתה אנחנו מאשרים
 ורם צב נכנו עשירי שעה צב בחני א
 אלהים ומלכו וכעו אנחנא משחין
 רשיעין אף איתקיימו עברי חסאהאף
 נקיא קדם י ואישתזכו
 אזרברו יראי יהוה איש אל רערו
 ויקטוב יהוה וישמע וכתב ספר זכרון
 לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו בכיו
 ממילין דחליא ק יי גבר עיב חכרין
 ושמיע קר יי וקרמי ואתכתוב
 ספר דברנא קרמיהו לרחליא יי
 ולדי חשבין לקרא שמייה והו לי אמר
 יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סעודה
 וחמילתי עליהם באשר יחמיל איש על
 בע העבר אתו והו קרמי צב י צבא
 לזמא דאנא עתיד למיעב סעודה
 ואיחום עליהון כמ ארמיהם גבר על
 בריה דפלו חתיה ושבתם וראיתם בין
 צדיק לרע בין עבר אלהים לא עבר
 ותטובו ותחווו בין צדיקיא לרשיעיא
 בין דפלו קדם יי לרלא פלו קרמיהו

10m

על אבהתהון דילמא אירגא
 ואטבחה את ארעא בחובדא
 ואמחינה גמיה
 הנה אנכל שלח לכם
 ית לק

סבוב פסקיא דסיפרא הדין אמר
 פסקות דסיפרא ח' תשמח יסכו משפט
 וישמע חוק שנית עברו ואספת
 ונפבת מבד מאפרים ח' נביאכ

נשתלב זה ספר נביאים תרעמא ודיא
 על ידי ורחבר יהודה ווטר ספרא
 בשעת דא תתסו לי צידה
 ובתתלה לחורבן בית הבחור
 שייבנה בימינו במהרה
 ויוביט ללמוד בהם ולמד בלי פעועה
 ותקיים כי הכתוב לא ימוש ספר התורה
 הזה מפך והגית ט' יומם ולילה למען
 תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי
 או תצליח את דרכך
 ואו תשכיל

כי הנה היום בא בער כתנור
 והיו כל זדים וכל עשי רשעה קש והט
 אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר
 לא ישוב להם שרש וענת ארי האויב
 אתי בער כתנור יהוה כל רשועא ומל
 עברי היטאה חלשין בקשא וילחוק
 ותהון יומא דאת אמר י' צבאות רלא
 ישבק לחון בר ובר בר ורחח לכסירא
 שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה
 ויצאתם ופשתם כעגל מרבק ותרום
 לכוו דחלי שמי שימשא דזכו ואסותא
 בכנפיהא ותופקון ותיטלון בעיגלי
 ריבקא ועשותם רשעים כי יהואפר
 תחת כפות רגליכם ביום אשר אני
 עשה אמר יהוה צבאות ותרוטון
 רשיעין ארי יהוה קיטמא תחות פרסת
 רתליכון ביוםא דאנא עביר צב י' צב

20m
 ויטעם
 ויבטו
 תפלוטי
 גמ' ש

וכרו תורת משה עברי אשר צוירתי
 אתו בחרב על כל ישראל חקוק
 ומטפקים אידכרו אוריתא דמשה
 עברי דפקידות תמיה בחרב על כל
 ישראל קיימין ודיצין הנה אנכ
 שלח לכם את אליה הנביא לפני בא
 יום יהוה הגדול והנורא הא אנא
 שלח לכם ית אליה נביא קדם מית
 ויבא דעתיה למית מן קדם לרבא
 ורחילא והשוב לב אבות על בנים
 ולב בנים על אבתם פן אכזא ומכית
 את הארץ חר
 ויתיב לב אבהן על בנין ולב בניא

383A

בְּשֵׁם עֲשֵׂה בְּמִלְחָמָה אֹרֶחַ אַחֲרָיִךְ וְגַם אֶסְדֶּרְךָ רִשְׁוֹת קוֹדֶם הַפְטוּרָה

אֶנְקוּט בְּרִישׁ הַרְמֵצִי מִקְמִי רַחֲמֵנָא
 בְּתַר הַכִּי מִפְרָנָא וּרְבֵנָא
 גְּרַסִי קְרָאִי מִתְנִיתָא וְאֹחֲלֵנָא
 דִּיבְנֵי תַבְבִּי כְּנִישְׁתָּא דֵנָא
 הִי כְּבִיא רֵא וְדִרְמֵנָעוּן הַכָּא עֵדֵנָא
 וְקָרִיתָן וְעֲלִיתָן וְעִיתָתָן לְמִיתִי וְתִרְבֵּנָא
 וְכֹאזְכּוֹ תִהְיוּן אֲתוּן וְאֵנָא
 חֲרוּמִי בִירוּשְׁלַם קְרִיתָא מִהִימְנָא
 טוֹרִי מִקְמִי כְּעֵלִי דְבִבְנָא
 זְרוּחִי לְשִׁכְלוּלִי בֵית מִקְדֵּשְׁנָא
 בְּרוּבִין לְעִירִי בְּפֹרְתָא וְאֹרְתָא
 לֹא עֲנַעְתָּ בֵיהּ תְרִין לֹחֵי אֲנֵנָא
 מִדְּבַחָא לֹא תִקְוֵי לֹא סְקָא קִרְבָּנָא
 נִיבְסַת קוֹדֵשִׁין וְאִמְרוּנָעֵי טַעַמָא
 סִפְרָא וּסְפָרִי לְחִרְתָּא לְשִׁנְתָּא
 עֵיב וְרִבְבַל וְדוֹר מִשִּׁיחָנָא
 פְּתוּרָא דְלִוְתָן נִיחֵמִי כֹוֶלְתָּא
 עֲזָא רִיחָא לְמִטְעוֹ מוֹשְׁבִיהָ לְטִלְלוּנָא
 קְמִיעַ וְעֵצָא בַחֲרוּחָא לְעֹרְתָא
 רְבוֹ וְתוֹשְׁבָחוֹ לְמִיתָן לֹא תֵנָא
 שְׁמִיָּה דְקוֹרְשָׁא דְחִילָא וְסִמְנָא
 תְרִינִי לֹא חֲרוּחִי לְשִׁבְחוּ כִּדְחִי לֵנָא
 יִהְיֵה שְׁמִיָּה מִבְּרַד בְּשִׁמִּי שְׁמִיָּה
 וּבִאֲרַעָא דְשִׁרְרִי בְּנִימָא מְחִירָא
 סוֹכְלֵנָעֵי אֲפִישׁ לִוְתָן רַב חֲכִימִיָּה
 פִּירִישׁ תִּירְגָּמִן לְכָל מִלְּשָׁא וְלִלְבָּנָא
 אֲמִירִי דִּיתְאֲמִר בְּנִבְוָאָה
 עֲלִיזָא פִלְ גְּבִיָּא כְּמָא דְפִרִישׁ
 יוֹעֲתָן בְּרַ עֲנִיָּא
 וְכִדּוֹ הוּא פִּירִישׁ
 וְאֶפְרָיִם
 חֲרוּ

אֶפְתַּח פּוֹמָא בְּשִׁבְחָא דְמִרִי דְשְׁמִיָּה
 בְּרִשְׁוֹתָכֹן רַבְרֵבִיָּא וְדִעְרֵיָּא
 רִיבָא אֵנָא וְזוּסְרָא בַחֲבֵרִיָּא
 הָא אֲתוּן קַחֲמִי קְטוֹרֵי חֲכִימִיָּא
 מִתְרַגְּמִין לֹא יֵאָמֵר אֲפִי כְּכֵנָא
 בְּרוּדְקֵיָּא בְּרוּדְקֵיָּא
 הַכְרוּן כְּעֵנָא מִיָּנֻכּוֹן בַּחֲרֵיָּא
 נָאָה לְכּוֹן דְתַכְמִיחֵן לִי אֲפִיָּא
 זְרַעְנָא דִּלְאֵי דֵאִיקְנָא בְּמִלְּחָמָה
 חוּמְרִי וְקוּלִי לְמַפְשָׁר וְלֹא חֲחֵיָּא
 יִהְיוּן לְרַעְיוֹנָא כָּל אֲמֵרֵיָּא
 דֵאֲמִינָא קְרִמִּיכּוֹן דְחֹמֵיָּא
 מִילְתָּא דְפִרִישׁ יוֹעֲתָן רַבְרֵבִיָּא
 נְבוּאָתָא דֵאִיתְנֵבִי פִלְ גְּבִיָּא
 חֲרוּ
 מִהֲרִמּוֹן עֵבְרָא וְנַעֲחוּן קְרִבֵּיָּא
 רַב עַל כָּל רַבְרֵבִיָּן וְמִרִי מִלְּחָמָה
 שְׁמִישׁוֹן רִשְׁמִישׁוֹן קְרִמִּיָּהוּ אֵלֶּתְאֲפִיָּא
 מִקְלָסִין לְשִׁמִּיָּה בִימְמָא וְכִלְיָא
 לִית יָהּ בְּרַ מִיָּעָה בִּאֲרַעָא וּבְשִׁמִּיָּא
 מִקְדִּים תִּיּוֹכָא עַד לֹא חֲחֵיָּא
 מַעֲקָרָא דְהוּי אִינִישׁ מוֹמִין מִיָּהוּ
 וְהַרְמֵנָה אֲסַב לְפִרִישׁ קְרִמִּיכּוֹרְבָנָא
 וְאֵנָא לֹא בַחֲכֵמְתָא דֵי אִיתִי בִי מִלְּחָמָה
 אִילָחוּן לְפִוס זְעִירָת שְׁכִל דֵאִלְפֹנֵי חֲכִימִיָּא
 הוּא דִּיהֵב חֲכֵמְתָא חֲכִימִיָּא
 וְאַלְחָ לִי לְמִיָּר פִּשְׁרִי מִיָּהוּ
 נְבוּאָה דֵאִיתְנֵבִי פִלְ גְּבִיָּא
 חֲרוּ
 שְׁמֵשׁ שׁוֹתָאִי רַבְרֵבִיָּא חוּסְרֵיָּא
 דֵאֲתוּ לְעִלְלָהּ בַּחֲרוּן כְּעִסְרָא
 לֹא בְּנִסְוֹת וְלֹא בְּסִרְוֵיָּא

פתחית פומא קדמיכון אמרכליא
 מריש הרצנא נסיבית מהכומיא
 והדר פדיתו לתרעמי בניאמיא
 היכניה דתרעב רב חכמיא
 יתען מתורגמן וכען ספרמיא
 חכמתא אטיח מכלת למידא
 מערעא וסוכלתנו מן חברי
 ווסר ברב אנא ורבמיא
 ולא דאיקנא במיליהון דרבמיא
 קדמיכון אשכח סבר אפויא
 בר אישרי לתרעמי מילמיא
 דאיתאמרו בנבואה מן שמיא
 על ידו תכל נביא
 חורג
 אמל איסב הירמון ממרי עלמיא
 סרי כל דאיכא במישרא ובירמא
 גלמן קדמה טמירן דתותי תהומא
 דעין עליוהון כל טרא ותלימא
 הוא אקא השליט בארעא ונביא
 ולית בר מיניה באנגלי מרוקא
 זחד יתע לכל מרי נשמיא
 חכמתא ומעשה להלחון חויא
 לא חכמא טורגי כל לישן ועבואמיא
 יתחטבון כל אקדמה ותושן למיא
 כולא סביל בארדעיה סתא ורומא
 ליה מתחשבא כקמיע ווסר ארטימא
 מהרביעה אשרי לישן ואפתח פומא
 נשאת עברוהי לתרעמי בשותא תירעמא
 סת מיליא איסב מילכא וטעמא
 עתודי מר שותבון על איסטווא דקתמא
 פטר אפטרותא לתרעמי ורזן לפרסומא
 ציתו וקבילו אולפון ומערעא וחכמא

קודשא דמדוריה לעיל בשמי מרומא
 רעותי ישרם מלגממי דילי פמא
 שותי ישרי בקולמו ספרא רשמיא
 תעמי וחוי קדמיכון פקוקא רשומא
 שפר מילי פטר אחווית תרעמא
 לנא היד תרעב יונתו חכמיא
 מה דאיתנבי פל נביא בנומא
 היכרון אישרי לתרעמי רנא ונמא

טב לך ינטן בר עוואל דאיתרעע בן מרי
 עלמא מכל חברך תלמידי הלל סכאוקבלתא
 אולפן מן פוס חג זכריה מלאכי לתרעמי
 כל מיליהון דנביא דאיתנביא מן יהושע
 משמשנה דמשה עד מלאכי בהנאיבא
 וכדותרעב ואמד בספרא רנבואתפל
 באפטרותא דעינין יומא פל כמא דאוקט
 רבנן סנהדרין למיקרו בספר אוריתא
 ולאפטורי בנביאמיא

על דא תברך וישתבח שמיא דמרי
 כולא דאיתרעעו בנביא צדיקיא ויהב
 לנא פיתגמי אוריתא על ידי משה רבנא
 לשבחי ולבחי בריך שמיא דקודשא
 בריך הוא ואמרו אמין

בעזון מחויבין למיתן ברכתא ברושא
 ובסופא דאיתרעעו בנא מן כל עממיא
 אומיא ולושתניא ויהב לן אוריתא על
 ידי משה ריש נביא למעסקבה ומבוליה
 מטול למיעלה בעלמא ולמחכו עלמיא
 דאתי ובתרוהי אוקוס לן נביא לאוכחא
 עתו ולמבטרא לנא נחומיתא והא שמיא
 מצד לעלמי עלמיין ואמרו אמין

384R

Handwritten text, possibly a title or reference, in a medieval script.

Main body of handwritten text in a medieval script, consisting of several lines of dense writing.

בראשית יא עבדי אתמימי ביטעיה
אלה תלדת עני עקרה ביטעיה
לך לך ואלה תאמר יעקב ביטעיה
והיה אלו ואלה יהיו משוי במדבר
והיה קרה והמלך דוד וכן במלכים
ואלה תלדת יצחק משא דבריו בתיעשו
ויצא יעקב ועמי תלמי ובתרי עשר
וישב יעקב כה אמר ה' עני שלשה כתי עמי
ישליח יעקב חזון עקדיה בתרי עשר
ויהי מקץ ויקץ שלמה במלכים
ונצא אליו ואתה בן אדם קח לך שאחד בחוק
ויחי יעקב ויקבויעי דוד למות במלכים

ואלה שמות הבאים ישרש יעקב בשעה
ואראו אברהם ולא יהיה עוד בחוק
בא אלפרעה בעת ההוא וכל שוי בחוק
ויהי בשלח פרעה ודבורה אשה נביאה
וישמע יתרי בשנת מות ביטעיה
ואלה העיניו ים דברי ירמיהו בירמיה
ויקחו ל' שמה ויהי נתן חכמה במלכים
ואתה תצוה ואתה בן אדם העי בחוק
כי תשא ויהי ימים רבים קברו במלכים
זיקה משה ושלח המלך שלמה ויקח
את חורם מצר במלכים
אלה פקודיו ויעש חורם במלכים
ויקרא עם וויצרת לו ביטעיה
צו את אהרן כה אמרו עולתוכם בירמיה
ויהי בהם השמיני ויוסף עוד דוד בשעור
אשה כותריע ואיש בא מעל שיהיה בעולם
זאת תורה תורה וארבעה אנשים במלכים
אחיו מות ואתה בן אדם התישפט בחוק
קדטים תהיו בן אדם דבר אל זקני
ישרא הדרש אתי אתם באים בחוק
אמר אל הכהנים והכהנים והלוים בחוק
כהר סיני עזי ועשיו מנסה בירמיהו
אם בחוקי בן אדם העבא אלוש בחוק
במדבר סיני והיה מספר בתרי עשר
נשא ויהי איש אחד מצדעה בשלח
בשופטים

כיצו
ע
א
ש

בהענין דני ושמוה בתרי עשר
שלח לך וישלח יהושעבונן ביהושע
חקה קרה ויאמר סמוא אל העם בשמוע
ואת חוקת ופתח הגלעדי ביטעיה
וידא בלק והיה שאריות יעקב בתיעשו
פנחס ויד ה' היה אל אהו בעלבים
אל ראשי ויתן משה לראובע ביהושע
אלה מסעי אלה הנחלות אשר ביהושע
אלה הדברים חזון יטעיהו ביטעיה
ואתחט נחמו נחמן עמי ביטעיה
והיה עקב תשמעון והאמר צון ביטעיה
ראה אנכי ענה סערה ביטעיה
שופטים ושוטרים רני עקרה ביטעיה
כי תצא לעלחמה קצמו אורי ביטעיה
והיה כיתבא אנכי אנכי ביטעיה
אתם נעבים שוש אשיש ביטעיה
גיד משה טובה ישרא בתרי עשר
האיש ולקחתי אע מצמית בחוק
חאת הברכה ויהי אחר נות מטעיהו

סלולין אהו

הפטרות של פרשיות
בן שבע שנים כה א' צבאות פקחתי
בן אדם בית ישראל ושביט על ארצות
כה אמרו ברוחשון באחד לחדש
הפטרות של פסח
יום ראשון בעת ההיא ביהושע
זכ טיעי ויצו העלך במלכים
של שבת בחולו של פסח היתה עלי
יד ה' בחוקא ושל ימים אחרים
כוד היום ביטעיה וידבר דוד
בשופטים

הנה אמר יתחילת בפסוק יתב נהיה כלו אהבה
ו. הנכאים נהגים לזכ יקטל ואלו כל אושני לך
ו. לז אס היי סה לז עק נהגל האשור ס"ח ושל
לפסח אלה ענה ויבט יתב אהרן

385A

הפטרות של חג סוכות

יום ראשון ויהי בשלשים שנה ביחוקא
יום שיני תפילה לחבקוק הנביא בתריעשר
בתשעה באב אסף אסיכב נאסי בירמיה
יום ראשון של ראש השנה ויהי אחר מן הרמתיים בשמונה
יום שיני כה אמר יי מצא חן במרבה בירמיהו
בצום כיפור ואמר סולו סולו פוע דרך ביטעיה
במעחה ויהי דבר יי אל יונה בן אמת בתריעשר
הפטרות של חג הסוכות

יום ראשון הנה יק טו ליהודי בתריעשר
יום שיני ויהי כבוד ות שלמה במלכות
יום שיני ותשלם כל המלאכה במלכות
בחולו של שבת בן ארס שיק פנד אלעג ביהודי
בימים אחרנים ויהי כבוד שלמה במלכות
בשפת זראש חדש השמים כסאי בישעיהו
בשבת ססמוך לראש חדש זיאמר ליהונתן מחר
חדש בספר עימואל
בשבת וחנוכה דני ושמואל בתריעשר

חסילן לכלהו